

Η ιστορία της Μαρίνας

06/06/2019

Η Μαρίνα Θεοδώρου είναι κοινωνική λειτουργός του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες (ΕΣΠ) τα τελευταία τρία χρόνια, ενώ η εργασία της στο Safe zone του Ελαιώνα ξεκίνησε τον Αύγουστο του 2018. Μέχρι στιγμής έχει αναλάβει δέκα περιπτώσεις ασυνόδευτων ανηλίκων. «Ήταν πάντα ο στόχος μου να δουλέψω με τα παιδιά...» λέει, «το να εργάζεσαι με ασυνόδευτα ανήλικα παιδιά, έχει πάρα πολλές ιδιαιτερότητες. Είναι κάτι πέρα από όλα αυτά που έχουμε γνωρίσει, που έχουμε ζήσει, λόγω της διαφοράς της κουλτούρας των παιδιών αυτών, λόγω της ευαλωτότητάς τους και λόγω του ότι είναι παιδιά».

Η Μαρίνα παραδέχεται ότι, παρόλο που είναι κάτι που αγαπάει πολύ, η εργασία στο Safe Zone ενέχει δυσκολίες που προκύπτουν σε μεγάλο βαθμό από το γεγονός ότι πρόκειται για μια δομή εικοσιτετράωρης λειτουργίας. «Και οι ανάγκες της δομής είναι και αυτές 24ωρες, οπότε μπορεί να περνάμε πάρα πολύ χρόνο εντός και εκτός δουλειάς, δουλεύοντας για να βγει το καλύτερο για τα παιδιά». Τη ρωτάμε αν έχει σκεφτεί ποτέ να τα παρατήσει: «Φυσικά και υπάρχουν τέτοιες φορές ανά διαστήματα. Είναι κυρίως λόγω της ματαίωσης που μπορεί να νιώσεις κάποιες φορές, αλλά αυτό το συναίσθημα αλλάζει πολύ γρήγορα όταν βλέπω ξανά τα παιδιά, καθώς μου δίνουν κίνητρο να συνεχίσω. Στο τέλος της ημέρας φεύγω τόσο γεμάτη από τη δομή, που είναι απίστευτη ικανοποίηση!».

Εξάλλου, από τη ζωή στο Safe Zone δεν λείπουν οι όμορφες στιγμές. Αυτές για τη Μαρίνα, είναι συνυφασμένες κυρίως με τη διαδικασία της επιτυχούς ένταξης των παιδιών στο νέο περιβάλλον, που θέτει τις βάσεις για την μετέπειτα ομαλή ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία. Μας λέει χαρακτηριστικά: «Είναι πολλές οι ευχάριστες στιγμές. Εισπράττουμε μεγάλη ευχαρίστηση όταν ακούμε στο σχολείο καλά λόγια για τα παιδιά, γιατί γνωρίζουμε ότι είναι δύσκολο και για τα ίδια τα παιδιά, έχοντας περάσει όλες αυτές τις δυσκολίες... Είναι πολύ όμορφο να βλέπουμε ότι σιγά σιγά ξαναμπαινουν σε ένα πλαίσιο, έχουν μια κανονικότητα, μια ρουτίνα και αυτό το πράγμα τους κάνει να είναι παιδιά, να νιώθουν μια ασφαλείς».

Όσον αφορά στο είδος της σχέσης της με τα παιδιά, η Μαρίνα τονίζει ότι πρόκειται για μια σχέση τρυφερή, αλλά όχι φιλική. «Σίγουρα δένεσαι με τα παιδιά και έχεις συναισθήματα. Ο ρόλος σου δεν είναι να γίνεις φίλος με τα παιδιά. Έχουν φίλους. Ο ρόλος σου είναι συγκεκριμένος, είσαι η κοινωνική λειτουργός αυτού του παιδιού, είσαι υπεύθυνη στο πρόσωπο αναφοράς. Αλλά και η συμπεριφορά των παιδιών αντανακλά τη δική της προσέγγιση προς εκείνα. «Στην αρχή είναι πάρα πολύ φυσιολογικό ένα παιδί να μη σε εμπιστεύεται. Η εμπιστοσύνη είναι κάτι που κερδίζεται, χρειάζεται χρόνο. Στην αρχή φυσικά και σε αντιμετωπίζουν με καχυποψία. Σιγά σιγά καλείσαι να αποδείξεις ότι είσαι εκεί για να ακούσεις τα παιδιά, για να τα βοηθήσεις. Η σχέση εμπιστοσύνης κτίζεται μέρα με τη μέρα και η αρχική καχυποψία μετατρέπεται σε εκτίμηση και σεβασμό».

Αυτή η σταδιακή δόμηση αμοιβαίων σχέσεων κατανόησης με τα παιδιά προσφέρει στη Μαρίνα μια ηθική ικανοποίηση που την κάνει να φεύγει ευτυχισμένη, τις περισσότερες μέρες, από το safe zone.

Ολοκληρώνοντας τη συνέντευξη ρωτάμε την Μαρίνα ποιο θεωρεί ότι είναι το μεγαλύτερο δίδαγμα που έχει αντλήσει από τα παιδιά: «Να εκτιμώ περισσότερο. Και όλοι να εκτιμάμε τα μικρά πράγματα που έχουμε, τα μικρά πράγματα που θεωρούμε αυτονόητα, γιατί πραγματικά μπαίνοντας σε ένα τέτοιο πλαίσιο, καταλαβαίνεις ότι δεν είναι τίποτα αυτονόητο, ότι δηλαδή εμείς έχουμε πάει στο σχολείο, έχουμε την οικογένειά μας, πήγαμε μετά στο πανεπιστήμιο. Για έναν ασυνόδετο ανήλικο τίποτα από αυτά δεν είναι δεδομένο. Ούτε οι οικογενειακές σχέσεις, ούτε η εκπαίδευσή του. Τίποτα δεν πρέπει να θεωρούμε δεδομένο και πρέπει πραγματικά να είμαστε ευτυχισμένοι κάθε μέρα για αυτά που έχουμε, αυτό είναι το ηθικό δίδαγμα που έχω πάρει».

Ο ΔΟΜ αποσκοπεί στην εξασφάλιση αξιοπρεπών και εναρμονισμένων προτύπων υποδοχής και προστασίας των μεταναστών (συμπεριλαμβανομένων των αιτούντων άσυλο και δικαιούχων διεθνούς προστασίας) που διαμένουν σε δομές φιλοξενίας στην ηπειρωτική Ελλάδα, υποστηρίζοντας την ελληνική Κυβέρνηση ως προς τη διοίκηση όλων των δομών που λειτουργούν στη χώρα, με την υποστήριξη της Γενικής Διεύθυνσης Μετανάστευσης και Εσωτερικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (DG HOME). Το πρόγραμμα αναπτύχθηκε και υλοποιείται σε συνεργασία με οργανισμούς-εταίρους, όπως το «Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες» (GCR).

*Η συνέντευξη δόθηκε στους φοιτητές του Παντείου Πανεπιστημίου (Τμήμα Επικοινωνίας, Μέσων & Πολιτισμού, μέλη του του Εργαστηρίου "Ηγεσίας και Συναισθηματικής Νοημοσύνης") στο πλαίσιο του προγράμματος "The #RefugeeProject", σε συνεργασία με τον ΔΟΜ Ελλάδας.